

Żyję nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus (Ga 2, 20)

ŻYCIE W DUCHU

„Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła Abba, Ojczy!”
Ga 4,6

Duch Święty jest trzecią Osobą Trójcy Świętej. Duch, którego Bóg posłał do naszych serc, jest udziałem w miłości między Ojcem i Synem, którzy są sobie bezgranicznie oddani. Przez chrzest Duch Święty włączył nas w życie Trójcy Świętej i w Ciało Chrystusa, którym jest Kościół, a podczas bierzmowania wylał na nas swoje dary. Bóg posłał Ducha Świętego do twego serca, aby przenikał całego ciebie i to wszystko co czynisz, twoją modlitwę, pracę, codzienność, odczuwanie, myślenie, całe działanie.

Nie możemy żyć sprawami tylko ciała, bo ono nie prowadzi do zbawienia (J 6, 63). Ograniczenia ciała – ból, zmęczenie, przyzwyczajenia – często osłabiają nasze pragnienia kochania Boga i bliźnich, bycia bezinteresownym, unikania grzechu (przede wszystkim ciężkiego). Jeśli jesteśmy w stanie łaski uświęcającej, Duch Święty działa w nas, byśmy dzięki sakramentom i modlitwie rozwijali życie duchowe i osobową relację z Bogiem. On uczy jak patrzeć oczami wiary na nasze życie, zawsze w odniesieniu do ostatecznego celu, jakim jest zbawienie (Ga 5, 25).

Bóg nigdy nie rzuca słów na wiatr. Jego Słowo jest działaniem. Zawsze w historii zbawienia Słowo Boga coś sprawiało. Świat stał się na Jego Słowo. Odwieczne Słowo Ojca - Jezus Chrystus stał Ciałem w łonie Maryi. Śmierć i choroby ustępowały na Jego Słowo. Słowa wypowiedziane przez kapłana w sakramentach sprawiają w nas określone skutki. Jeśli więc Bóg nazywa nas swoimi dziećmi, to jesteśmy nimi rzeczywiście (1 J 3, 1). Bóg daje „dowód” tego, czyli sprawia, mocą Ducha Świętego, że jesteśmy Jego dziećmi, a Jego Kościół to rzeczywiście nasz dom. Dzieje się tak tylko wtedy, gdy słuchamy Słowa Bożego i wypełniamy je (Łk 8, 21). Bóg posłał nam swojego Ducha, ponieważ chce być z nami i w nas przebywać. Mimo że jesteśmy słabi i grzeszni, jesteśmy ukochanymi dziećmi Boga i świątynią Ducha Świętego (2 Kor 6, 16), mieszka w nas cała Trójca Święta. Ta prawda powinna dawać ogromną radość i przyprowadzić o zawrót głowy.

Jak żyć tym Słowem Pana?

Pan Jezus poleca, by twoje słowa – tak albo nie (Mt 5, 37) – wyrażały zdecydowanie wiarę, nadzieję i miłość wobec Pana Boga i Jego przykazań, wyrażoną poprzez wierność Kościołowi. Stąd rodzi się pytanie, w jaki sposób twoją wiarę i miłość można rozpoznać po twoich słowach, decyzjach i działaniu? Do jakiego stopnia na twoim słowie można polegać? Weź odpowiedzialność za swoje słowa i odważ się podejmować decyzje. Nie zwlekaj ze słowami lub decyzjami do ostatniej chwili z powodu wygody lub lenistwa, jeśli od twoich słów lub decyzji zależy jakieś dobro. Prośmy Pana Boga o łaskę i owoc życia w Duchu Świętym, by nasze słowa i działanie wyrażały TAK wobec Jego Miłości i wyrażały NIE wobec wszystkiego, co Boga rani, co Mu się sprzeciwia.

„Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła Abba, Ojcze!”.
Ga 4,6

Bóg dał nam Ducha swojego Syna, który we wszystkim mówił Ojcu „Tak”, wszystko od Niego przyjął, wszystko Mu oddał i wszystko w Nim zjednoczył. Trzeba rozeznawać w sobie (za pomocą rachunku sumienia), czy to w kościele czy podczas wieczornej modlitwy, czy moje myślenie i działanie inspiruje Bóg, czy jednak zły duch. Jeśli coś lub ktoś sprzeciwia się przykazaniom, wprowadza nieufność, dwuznaczność, brak miłości, rozbija jedność, umniejsza dobro, to nie jest to z pewnością Boże prowadzenie. Zastanów się, czy i w jaki sposób dajesz się prowadzić Duchowi Świętemu.

Obraz ziemskiego ojca ma wpływ na obraz Boga Ojca. Jaki jest twój obraz Ojca? Może potrzebuje uzdrowienia? Duch Święty uzdrawia, świadczy i sprawia w Tobie, że możesz do Boga zwracać się z wielką ufnością. Pan Jezus w Ogrójcu zwracał się do Boga słowem „Abba”. Apostoł Paweł mówi o takim właśnie Duchu wlanym w nasze serca. On uzdalnia nas do zwracania się do Boga śmiało i serdecznie „Abba” – Tatusiu (Rz 8 14-15).

Szczególnie w czasie Mszy św. przeżywamy obecność Ducha Świętego. Mocą Ducha chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Jezusa Chrystusa. W Encyklice o Eucharystii św. Jan Paweł II pisze: „Gdy w Komunii św. przyjmujemy Ciało i Krew Chrystusa, przekazuje On nam także swego Ducha”. Św. Efreem podkreśla, że kto spożywa Ciało Pana z wiarą, „spożywa Ogień i Ducha”. W czasie Mszy św. kapłan modli się: „Spraw, abyśmy posileni Ciałem i Krwią Twojego Syna i napełnieni Duchem Świętym, stali się jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie”. W ten sposób Chrystus wprowadza jedność między nami.

Świadectwo

Doświadczylam działania Ducha Świętego szczególnie w czasie rekolekcji oraz adoracji Najświętszego Sakramentu. Wzięłam udział w ostatnich rekolekcjach dla Grupy 33 w Zembrzycach. Codziennie uczestniczyliśmy we wspólnej modlitwie i Mszy św., dzieliliśmy się Słowem i doświadczeniem naszej relacji z Bogiem. W Grupie 33 jestem od roku, nie znałam dobrze osób, które przyjechały na rekolekcje. Zauważałam, że po każdym dzieleniu się Słowem z dnia na dzień czułam głębszą więź między nami, serdeczność i przyjaźń. Takiej jedności nie zbudowałam np. z kolegami z pracy. Czuło się bliskość serc również z innymi uczestnikami rekolekcji, mimo że nie było szans na rozmowę z każdą ze 150 osób. To poczucie więzi i jedności między nami sprawiał Duch Święty.

Joanna, Rejon Warszawski

„Wprowadzajcie słowo w czyn” (Jk 1,22)